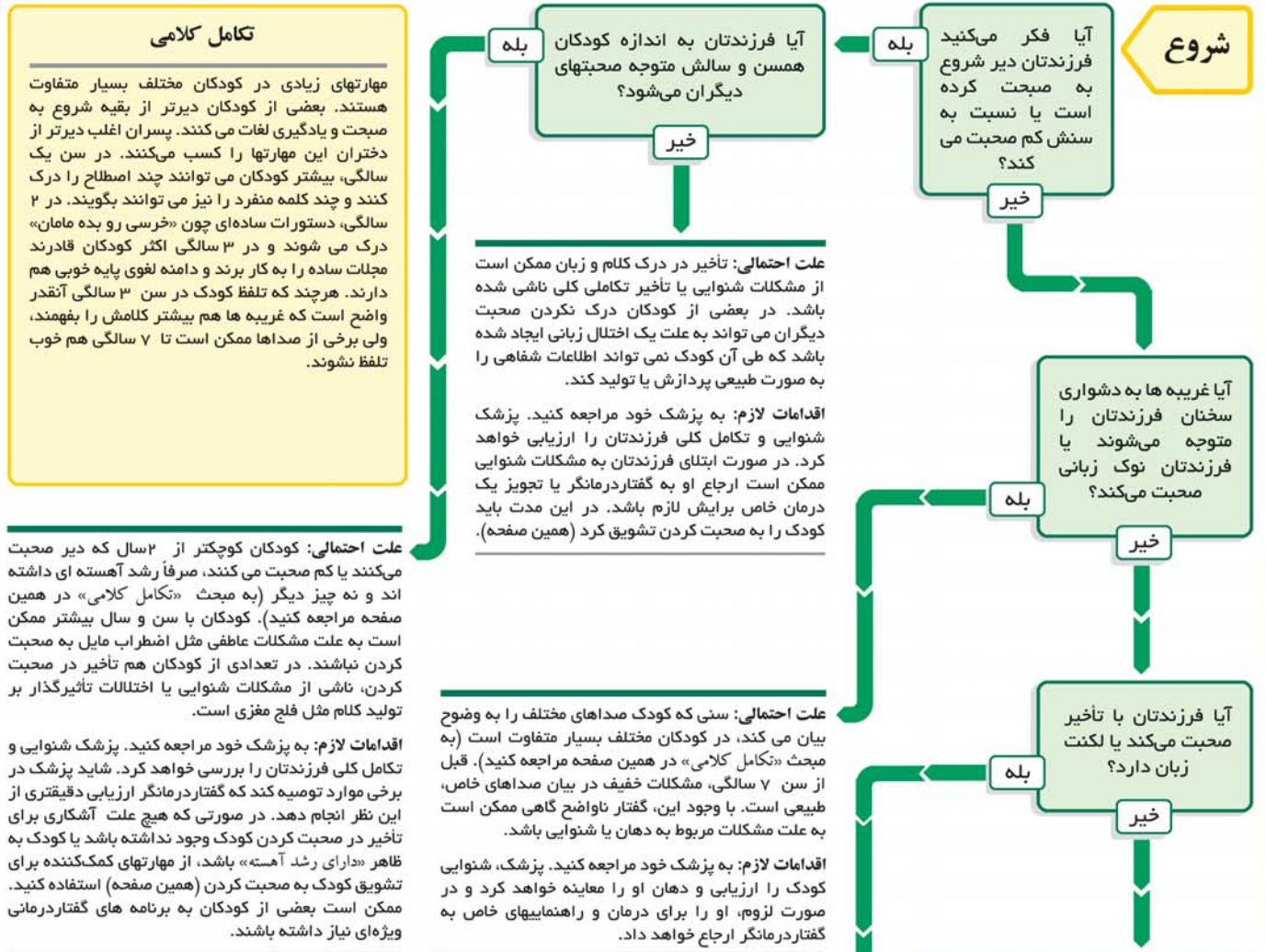

در صورت ابتلای فرزندان به هر نوع مشکل کلامی مثل تأخیر در شروع به صحبت کردن، عدم وضوح کلمات ادا شده، نقایص تلفظ یا لکنت زبان، از این نمودار استفاده کنید. چنین مشکلاتی اغلب به مرور زمان بهبود پیدا می کنند اما در بسیاری از موارد، عاقلانه است که برای استفاده از راهنماییهای لازم به پزشک مراجعه کنید. اگر در همان آغاز، به مشکلات گفتاری توجه نشود، این مشکلات می توانند باعث ایجاد مشکلات رفتاری و تحصیلی شوند. معمولاً گفتاردرمانگر می تواند توانایی کودک را برای برقراری ارتباط مؤثر بهبود ببخشد.

تکامل کلامی

مهارتهای زیادی در کودکان مختلف بسیار متفاوت هستند. بعضی از کودکان دیرتر از بقیه شروع به صحبت و یادگیری لغات می کنند. پسران اغلب دیرتر از دختران این مهارتها را کسب می کنند. در سن یک سالگی، بیشتر کودکان می توانند چند اصطلاح را درک کنند و چند کلمه منفرد را نیز می توانند بگویند. در ۲ سالگی، دستورات ساده ای چون «خرسی رو بده مامان» درک می شوند و در ۳ سالگی اکثر کودکان قادرند مجلات ساده را به کار برند و دامنه لغوی پایه خوبی هم دارند. هرچند که تلفظ کودک در سن ۳ سالگی آتقدر واضح است که غریبه ها هم بیشتر کلامش را بفهمند، ولی برخی از صداها ممکن است تا ۷ سالگی هم خوب تلفظ نشوند.

علت احتمالی: کودکان کوچکتر از ۲ سال که دیر صحبت می کنند یا کم صحبت می کنند، صرفاً رشد آهسته ای داشته اند و نه چیز دیگر (به مبحث «تکامل کلامی» در همین صفحه مراجعه کنید). کودکان با سن و سال بیشتر ممکن است به علت مشکلات عاطفی مثل اضطراب مایل به صحبت کردن نباشند. در تعدادی از کودکان هم تأخیر در صحبت کردن، ناشی از مشکلات شنوایی یا اختلالات تأثیرگذار بر تولید کلام مثل فلج مغزی است.

اقدامات لازم: به پزشک خود مراجعه کنید. پزشک شنوایی و تکامل کلی فرزندان را بررسی خواهد کرد. شاید پزشک در برخی موارد توصیه کند که گفتاردرمانگر ارزیابی دقیقتری از این نظر انجام دهد. در صورتی که هیچ علت آشکاری برای تأخیر در صحبت کردن کودک وجود نداشته باشد یا کودک به ظاهر «داری رشد آهسته» باشد، از مهارتهای کمک کننده برای تشویق کودک به صحبت کردن (همین صفحه) استفاده کنید. ممکن است بعضی از کودکان به برنامه های گفتاردرمانی ویژه ای نیاز داشته باشند.

مهارت های گفتار کودک

تشویق کودک به صحبت کردن

اقدامات زیر در تشویق کودک به صحبت کردن مؤثر هستند:

- از بدو تولد، مکرراً با فرزند خود صحبت کنید.
- هنگام صحبت به فرزندان نگاه کنید.
- سعی کنید تند تند صحبت نکنید.
- هنگام صحبت حرکتی انجام دهید که کودک متوجه رابطه بین کلمات با اشیاء و وقایع شود.
- کتابهای ساده و اشعار کودکانه برای افزایش دامنه لغات فرزندان استفاده کنید.
- اجازه بدهید فرزندان مدتی را هم با دیگر کودکان و بزرگسالان بگذرانند.
- سعی کنید صحبت فرزندان را قطع نکنید.

کمک به کودک برای شروع به صحبت کردن بسیار مهم است که تا حد ممکن با فرزند خود صحبت کنید، زیرا کودکان با تقلید از افراد دور و بر خود به یادگیری می پردازند.